HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

10 noiembrie 2011 * [i]

„Protecția mediului – Regulamentele (CE) nr. 1013/2006 și nr. 1418/2007 – Controlul transferurilor de deșeuri – Interdicție de a exporta catalizatori uzați în Liban”

În cauza C-405/10,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Amtsgericht Bruchsal (Germania), prin decizia din 26 iulie 2010, primită de Curte la 10 august 2010, în procedura penală împotriva

QB,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, doamna A. Prechal, domnii K. Schiemann (raportor), L. Bay Larsen și E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul K. Malacek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 iunie 2011,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru QB, de S. Jäger, Rechtsanwalt;

– pentru guvernul italian, de doamna G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de domnul G. Aiello, avvocato dello Stato;

– pentru Comisia Europeană, de domnii A. Marghelis și G. Wilms, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 21 iulie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea dispozițiilor coroborate ale articolului 37 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172) și ale

* Limba de procedură: germana.

Regulamentului (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul nr. 1013/2006 în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică (JO L 316, p. 6), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 740/2008 al Comisiei din 29 iulie 2008 (JO L 201, p. 36, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1418/2007”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unei proceduri penale declanșate împotriva QB pentru motivul că a transportat catalizatori auto uzați din Germania în Țările de Jos în vederea exportării lor în Liban.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Considerentele (1) și (42) ale Regulamentului nr. 1013/2006 precizează că regulamentul are drept obiectiv să asigure protecția mediului atunci când deșeurile fac obiectul unui transfer.

4 Considerentele (26) și (28) ale acestui regulament subliniază, în ceea ce privește exporturile din Uniunea Europeană în țări terțe, că această protecție se întinde în special asupra „mediului țărilor în cauză”. Considerentul (33) al aceluiași regulament precizează în această privință printre altele că, „[î]n ceea ce privește exporturile din [Uniune] care nu sunt interzise, ar trebui să se depună eforturi pentru a se garanta că deșeurile respective sunt gestionate în mod ecologic rațional pe toată durata transferului, inclusiv a recuperării sau eliminării în țara terță de destinație”.

5 Astfel cum rezultă din considerentul (3) al regulamentului menționat, acesta are drept obiectiv, pe de altă parte, la fel ca Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitatea Europeană (JO L 30, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 161), pe care l-a înlocuit, să asigure punerea în aplicare a obligațiilor care decurg din Convenția privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora, semnată la Basel la 22 martie 1989, care a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 93/98/CEE a Consiliului din 1 februarie 1993 (JO L 39, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 7, p. 212, denumită în continuare „Convenția de la Basel”).

6 Considerentul (5) al Regulamentului nr. 1013/2006 precizează că acesta are de asemenea drept obiectiv să integreze conținutul Deciziei C(2001) 107 final a Consiliului Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind revizuirea Deciziei C(92) 39 final privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor destinate operațiunilor de recuperare (denumită în continuare „Decizia OCDE”), pentru a armoniza listele de deșeuri cu Convenția de la Basel și pentru a revizui anumite cerințe.

7 În acest scop, Regulamentul nr. 1013/2006 stabilește, astfel cum reiese din articolul 1 alineatul (1) din acesta, proceduri și regimuri de control pentru transferul de deșeuri, în funcție de originea, de destinația și de ruta transferului, de tipul de deșeu transferat și de tipul de tratament care se aplică deșeului la destinație.

8 Inclus în secțiunea 1, intitulată „Exporturi în țări cărora nu li se aplică Decizia OCDE”, a capitolului 2, intitulat „Exporturi de deșeuri destinate recuperării”, din titlul IV, intitulat la rândul său „Exporturi din [Uniune] în țări terțe”, din Regulamentul nr. 1013/2006, articolul 36 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Sunt interzise exporturile din [Uniune] ale următoarelor deșeuri destinate recuperării în țări cărora nu li se aplică Decizia OCDE:

(a) deșeurile enumerate ca periculoase la anexa V;

[...]

(f) deșeurile al căror import a fost interzis de țara de destinație [...]

[...]”

9 Articolul 37 din Regulamentul nr. 1013/2006, inclus de asemenea în secțiunea 1 menționată, prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) În cazul deșeurilor enumerate la anexa III sau IIIA al căror export nu este interzis în temeiul articolului 36, Comisia trimite, în termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, o cerere scrisă fiecărei țări care nu intră sub incidența Deciziei OCDE, solicitând:

(i) confirmarea scrisă că deșeurile pot fi exportate din [Uniune] pentru a fi recuperate în țara respectivă și

(ii) o indicație privind procedura de control care se aplică în țara de destinație.

Fiecare țară căreia nu i se aplică Decizia OCDE are următoarele opțiuni:
(a) o interdicție sau
(b) o procedură de notificare preliminară scrisă și un acord în conformitate cu articolul 35 sau
(c) neefectuarea unui control în țara de destinație.

(2) Înainte de data punerii în aplicare a prezentului regulament, Comisia adoptă un regulament luând în considerare toate răspunsurile primite în temeiul alineatului (1) [...].

În cazul în care o anumită țară nu a emis confirmarea menționată la alineatul (1) sau în cazul în care, din anumite motive, o anumită țară nu a fost contactată, se aplică alineatul (1) litera (b).

[...]

(3) În cazul în care o țară specifică în răspunsul său că anumite transferuri de deșeuri nu fac obiectul niciunui control, articolul 18 se aplică *mutatis mutandis* transferurilor respective.”

10 Conform articolului 35 din Regulamentul nr. 1013/2006, transferurile de deșeuri cărora li se aplică această dispoziție fac obiectul unei proceduri de notificare și a acordului preliminar scris care trebuie să provină în special de la autoritățile competente de expediere și de destinație.

11 Conform articolului 18 din același regulament, transferurile de deșeuri cărora li se aplică această dispoziție intră sub incidența unor cerințe de informare. Acest articol prevede printre altele că deșeurile în cauză trebuie însoțite de anumite documente și că dovada privind existența unui contract privind recuperarea deșeurilor încheiat între persoana care organizează transferul deșeurilor și destinatar trebuie să poată fi pusă la dispoziție, fiind necesar, în plus, ca un astfel de contract să intre în vigoare la data începerii transferului.

12 Intitulată „Lista deșeurilor care fac obiectul cerințelor generale de informare prevăzute la articolul 18 (lista «verde» de deșeuri)”, partea I din anexa III la Regulamentul nr. 1013/2006 prevede printre altele că deșeurile menționate în anexa IX la Convenția de la Basel, reprodusă în partea 1 din anexa V la regulamentul menționat, fac obiectul cerințelor generale de informare prevăzute la articolul 18 din acest regulament.

13 Lista B din partea 1 din anexa V la Regulamentul nr. 1013/2006 include printre altele următoarele categorii de deșeuri:

„B1120 Catalizatori uzați, cu excepția lichidelor folosite drept catalizatori, care conțin:

– Metale de tranziție, cu excepția deșeurilor de catalizatori (catalizatori uzați, catalizatori lichizi uzați sau alți catalizatori) incluse în lista A

[...]

– Lantanide (metale pământuri rare):

[...]”

14 Considerentele (1) și (6) ale Regulamentului nr. 1418/2007 prevăd:

„(1) În conformitate cu articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 1013/2006], Comisia a formulat o cerere scrisă fiecărei țări unde nu se aplică Decizia [OCDE]. Prin aceasta, Comisia cere o confirmare scrisă că deșeurile enumerate la anexa III sau IIIA la regulamentul menționat și al căror export nu este interzis în temeiul articolului 36 din regulamentul menționat pot fi exportate din [Uniune] pentru a fi recuperate în țara respectivă și cere o indicație privind eventuala procedură de control care se aplică în țara de destinație.

[...]

(6) În răspunsurile lor, anumite țări au înștiințat cu privire la intenția acestora de a urmări procedurile de control aplicabile în cadrul legislației naționale, care sunt diferite de cele prevăzute la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 1013/2006]. În plus, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul [nr. 1013/2006], articolul 18 din regulamentul de mai sus ar trebui aplicat *mutatis mutandis* unor astfel de transporturi, cu excepția cazului când deșeurile fac de asemenea obiectul unei proceduri de notificare și acord prealabile.”

15 Din dosar reiese că Republica Libaneză a răspuns la solicitarea Comisiei menționată în considerentul (1) al Regulamentului nr. 1418/2007 printr-o scrisoare din 23 iunie 2007. Din termenii acestei scrisori rezultă în special că importul de deșeuri în Liban este reglementat de Convenția de la Basel și printr-o decizie ministerială din 19 mai 1997. Pe de altă parte, în aceeași scrisoare se sublinia că, având în vedere faptul că codurile utilizate de Comunitatea Europeană sunt diferite de cele utilizate de Republica Libaneză, aceasta din urmă a considerat că nu își asuma nicio răspundere în caz de eroare sau de omisiune în răspunsul său.

16 La această scrisoare era atașat chestionarul standard transmis de Comisie, astfel cum a fost completat de autoritățile libaneze. Aceste din urmă autorități au arătat în acest chestionar printre altele că, în cazul în care decizia ministerială din 19 mai 1997 nu se aplică în privința unei categorii de deșeuri menționate în chestionarul respectiv, a fost utilizată mențiunea „NA” în privința acestei categorii. Mențiunea respectivă nu figura în privința codului B1120 și a enumerării tipurilor de deșeuri care corespund acestui cod. În ceea ce privește categoria de deșeuri menționată, autoritățile au bifat în schimb coloana 1 a aceluiași chestionar, intitulată „[i]mportul acestui deșeu din Comunitatea Europeană este interzis”.

17 Articolul 1 din Regulamentul nr. 1418/2007 prevede:

„Pentru exporturile destinate recuperării deșeurilor enumerate în anexele III și IIIA la Regulamentul [nr. 1013/2006], care nu sunt interzise conform articolului 36 din regulamentul de mai sus, către anumite țări cărora nu li se aplică [Decizia OCDE], se aplică procedurile prevăzute în anexă."

18 Articolul 1a din acest regulament prevede:

„Atunci când o țară, în răspunsul ei la o cerere scrisă trimisă de către Comisie în conformitate cu primul paragraf al articolului 37 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 1013/2006], indică, în legătură cu unele transferuri de deșeuri, că nu va interzice transferurile respective și nici nu va aplica procedura de notificare prealabilă și acord preliminar scris descrisă la articolul 35 din regulamentul respectiv, la astfel de transferuri, articolul 18 din regulamentul respectiv se aplică *mutatis mutandis*."

19 Anexa la Regulamentul nr. 740/2008 cuprinde printre altele precizarea următoare:

„*Notă*: Articolul 18 din Regulamentul [nr. 1013/2006] se aplică la coloanele (c) și (d) din anexa la Regulamentul [nr. 1418/2007] în virtutea articolului 1 din prezentul regulament."

20 Anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 prevede:

„Titlurile coloanelor din prezenta anexă se referă la următoarele:

(a) interdicție;

(b) notificare și acord scris prealabile, astfel cum se prevede la articolul 35 din Regulamentul [nr. 1013/2006];

(c) nu este supus controlului în țara de destinație;

(d) alte proceduri de control vor fi observate în țara de destinație în cadrul legislației naționale aplicabile. [...]

[...]"

21 În ceea ce privește Libanul, codul B1120 este menționat atât în coloana (a), cât și în coloana (d) din anexa menționată.

Reglementarea națională

22 Articolul 326 alineatele (2) și (5) din Codul penal (Strafgesetzbuch) prevede:

„(2) Se pedepsește [cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani sau cu amendă] orice persoană care transferă deșeuri în sensul alineatului (1), cu încălcarea unei interdicții sau fără autorizarea necesară, pe teritoriul care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi sau cu tranzitarea ori în afara acestuia.

[...]

(5) În cazul în care autorul a acționat din neglijență, pedeapsa este următoarea:

1. pedeapsa închisorii de până la trei ani sau amendă în cazurile prevăzute la alineatele (1) și (2),

[...]"

23 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul privind amenzile în materia transferului de deșeuri (Abfallverbringungsbußgeldverordnung) prevede printre altele că orice persoană care încalcă Regulamentul nr. 1418/2007 prin faptul că exportă deșeuri cu încălcarea articolului 1 din acest regulament coroborat cu coloana (a) din anexa la acesta, cu intenție sau din neglijență, comite o infracțiune în sensul articolului 18 alineatul (1) punctul 18 litera (a) din Legea privind transferul de deșeuri (Abfallverbringungsgesetz).

Acțiunea principală și întrebarea preliminară

24 QB este administrator al ALU-KAT GmbH, al cărei sediu este situat în Bruchsal (Germania) și a cărei activitate privește printre altele recuperarea și eliminarea de deșeuri metalice.

25 Ministerul public i-a reproșat lui QB că a trimis, în jurul datei de 25 mai 2009, la Rotterdam (Țările de Jos), unde au fost interceptați de autoritatea vamală olandeză, 3 794 de catalizatori auto uzați, care au fost obținuți de la terți, în calitate de deșeuri, în vederea recuperării sau eliminării lor. Acești catalizatori trebuiau să fie exportați ulterior în Liban. Pe de altă parte, în opinia ministerului public, persoana în cauză avea cunoștință despre faptul că respectivii catalizatori intrau în categoria de deșeuri B1120 din anexa IX la Convenția de la Basel și că ar fi acceptat cel puțin cu bună știință că, în urma acestei clasificări, transferul catalizatorilor respectivi către Liban era interzis, în conformitate cu articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 coroborat cu Regulamentul nr. 1418/2007.

26 Amtsgericht Bruchsal, în fața căruia QB este acționat în justiție în temeiul articolului 326 din Codul penal și al articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul privind amenzile în materia transferului de deșeuri, subliniază că elementele constitutive ale infracțiunilor menționate în cadrul dispozițiilor respective nu ar fi întrunite în cazul în care s-ar dovedi că exporturile în Liban de deșeuri care intră în categoria B1120 nu sunt interzise.

27 Or, jurisdicția menționată are îndoieli în această privință. Aceasta observă, pe de o parte, că, în anexa la Regulamentul nr. 1418/2007, în ceea ce privește Libanul, deșeurile care intră în categoria respectivă sunt menționate atât în coloana (a), care prevede o interdicție a importului, cât și în coloana (d), care prevede că alte proceduri de control vor fi observate în țara de destinație în cadrul legislației naționale aplicabile. Instanța subliniază, pe de altă parte, că, potrivit considerentului (6) al acestui regulament, în cazul în care anumite țări, în răspunsurile lor, au înștiințat cu privire la intenția acestora de a urmări procedurile de control aplicabile în cadrul legislației naționale, care sunt diferite de cele prevăzute la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din acest regulament, articolul 18 din regulamentul de mai sus ar trebui aplicat *mutatis mutandis* unor astfel de transporturi, cu excepția cazului când deșeurile fac de asemenea obiectul unei proceduri de notificare și de acord prealabile.

28 În aceste condiții, Amtsgericht Bruchsal a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Dispozițiile articolului 37 din [Regulamentul nr. 1013/2006] coroborate cu [Regulamentul nr. 1418/2007] trebuie interpretate în sensul că există o interdicție de a transporta în Liban deșeuri care intră în categoria de deșeuri B1120 din anexa IX la [Convenția de la Basel]?”

Cu privire la întrebarea preliminară

29 Cu titlu introductiv, trebuie constatat că tipul de tratament care trebuie să se aplice în speță deșeurilor în cauză în acțiunea principală la locul de destinație finală a acestora nu reiese în mod sigur din constatările efectuate în decizia de trimitere.

30 În această măsură, trebuie amintit că, dacă s-ar dovedi, în temeiul aprecierilor de fapt care țin de competența exclusivă a instanței de trimitere, că deșeurile în cauză în acțiunea principală erau destinate eliminării în Liban, exportul lor în această țară ar fi, așadar, interzis în temeiul dispozițiilor articolului 34 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1013/2006, care prevăd, astfel, că exporturile din Uniune de deșeuri destinate eliminării sunt interzise, cu excepția celor efectuate în țări ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), care sunt de asemenea părți la Convenția de la Basel.

31 Totuși, în speță, dispozițiile dreptului Uniunii la care se face referire în cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare se limitează numai la exportul din Uniune al deșeurilor destinate recuperării.

32 În această privință, trebuie subliniat că, în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 1013/2006, sunt interzise exporturile din Uniune ale deșeurilor destinate recuperării în țări cărora nu li se aplică Decizia OCDE, atunci când importul deșeurilor menționate a fost interzis de țara de destinație. Este cert că Republica Libaneză intră în categoria țărilor cărora nu li se aplică Decizia OCDE.

33 Pe de altă parte, în ceea ce privește exportul deșeurilor enumerate în anexele III și IIIA la Regulamentul nr. 1013/2006, destinate recuperării în țări cărora nu li se aplică Decizia OCDE și al căror export nu este interzis în temeiul articolului 36 din acest regulament, articolul 37 din regulamentul menționat prevede că Comisia trebuie să obțină informații cu privire la procedurile aplicabile înainte de adoptarea unui regulament care să ia în considerare toate răspunsurile primite.

34 Astfel cum rezultă din acest articol 37 alineatul (1) litera (i), cererea care trebuie adresată în această privință de către Comisie țărilor în cauză are drept obiectiv, în special, obținerea confirmării scrise că deșeurile pot fi exportate din Uniune pentru a fi recuperate în aceste țări. Acest obiectiv este de altfel amintit în mod expres în considerentul (1) al Regulamentului nr. 1418/2007.

35 Or, în speță, mențiunea „B1120” de la rubrica „Liban”, în coloana (a) din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1418/2007 indică faptul că, departe de a fi confirmat în scris că deșeuri precum cele în cauză în acțiunea principală puteau să fie exportate în această țară, dimpotrivă, autoritățile acesteia din urmă au informat în mod oficial Comisia, în răspunsul lor la solicitarea trimisă de aceasta în temeiul articolului 37 alineatul (1) menționat, că transferul unor astfel de deșeuri din Uniune în Liban, în vederea recuperării în această țară terță, era interzis.

36 Pe de altă parte, este cert că mențiunea respectivă reflectă în această privință în mod adecvat conținutul răspunsului autorităților libaneze, întrucât, astfel cum se arată la punctul 16 din prezenta hotărâre, din anexa la scrisoarea acestor autorități din 23 iunie 2007 reiese că, în ceea ce privește deșeurile care intră în categoria B1120, autoritățile menționate au bifat coloana 1, intitulată „[i]mportul acestui deșeu din Comunitatea Europeană este interzis”.

37 Rezultă din cele ce precedă că interdicția de a exporta deșeuri care intră în categoria B1120 în Liban rezultă în speță din faptul că importul lor în acest stat terț este interzis de Liban, astfel încât interdicția de export menționată se impune, luând în considerare atât articolul 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 și menționarea acestei categorii de deșeuri în coloana (a) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 la rubrica „Liban”, singurele dispoziții menționate în întrebarea preliminară, cât și, astfel cum a susținut în mod întemeiat Comisia, articolul 36 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 1013/2006.

38 În ceea ce privește împrejurarea care stă la baza îndoielilor instanței de trimitere, și anume faptul că, în ceea ce privește Libanul, categoria B1120 este menționată de asemenea în coloana (d) din aceeași anexă, trebuie constatate următoarele aspecte.

39 Pe de o parte, nu se poate reține în această privință explicația, prezentată de Comisie, conform căreia, atunci când o țară terță a precizat că interzice importul pe teritoriul său al unui anumit tip de deșeuri, „procedurile de control care sunt diferite de cele prevăzute la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006”, la care se face referire în considerentul (6) al Regulamentului nr. 1418/2007, privesc această interdicție de import. Astfel, trebuie amintit că procedurile de control prevăzute la articolul 37 alineatul (1) menționat, și anume cele care sunt prevăzute la articolul 18 sau la articolul 35 din Regulamentul nr. 1013/2006, se referă, în esență, exclusiv la deșeurile al căror import nu a făcut obiectul unei interdicții de principiu.

40 Pe de altă parte, conform unei alte explicații prezentate de Comisie, rezultă că menționarea categoriei de deșeuri B1120 în această coloană (d) ar fi consecința rezervei exprimate de autoritățile libaneze în scrisoarea lor menționată mai sus din 23 iunie 2007 în ceea ce privește consecințele care pot fi generate de eventuale divergențe privind codificările aferente categoriilor de deșeuri reținute de Comunitate și de Republica Libaneză.

41 Indiferent care sunt motivele exacte care au determinat Comisia să includă mențiunea respectivă, aceasta nu poate, în orice caz, să aibă ca efect repunerea în discuție a concluziei care figurează la punctul 37 din prezenta hotărâre, conform căreia exportul de deșeuri care intră în categoria B1120 din Uniune în Liban este interzis, în stadiul actual al dreptului Uniunii, și, prin urmare, contrar celor susținute de QB, nici să justifice o aplicare a procedurii prevăzute la articolul 18 din Regulamentul nr. 1013/2006.

42 Astfel, referirea în coloana (d) menționată la faptul că „alte proceduri de control vor fi observate în țara de destinație în cadrul legislației naționale aplicabile” trebuie interpretată în lumina Regulamentului nr. 1013/2006 și în conformitate cu acesta.

43 Or, în temeiul articolului 37 alineatul (1) din acest regulament, Comisia trimite, în termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a regulamentului menționat, o cerere scrisă fiecărei țări care nu intră sub incidența Deciziei OCDE, solicitând confirmarea scrisă că deșeurile pot fi exportate din Uniune pentru a fi recuperate în țara respectivă și o indicație privind procedura de control care se aplică în țara de destinație. Acest alineat (1) prevede de asemenea că fiecare țară căreia nu i se aplică Decizia OCDE are următoarele opțiuni, și anume o interdicție sau o procedură de notificare preliminară scrisă și un acord în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul nr. 1013/2006 sau neefectuarea unui control în țara de destinație. Articolul 37 alineatul (3) din regulamentul menționat precizează la rândul său că, în cazul în care se alege să nu se efectueze un astfel de control, articolul 18 din acest regulament se aplică transferurilor de deșeuri în cauză.

44 Din aceste dispoziții rezultă că indicația privind procedura eventuală de control care se aplică în țara de destinație, la fel ca eventuala aplicare în privința transferurilor acestor deșeuri către țara în cauză a procedurii de informare prevăzute la articolul 18 din Regulamentul nr. 1013/2006, presupune în mod necesar că aceste deșeuri pot fi exportate din Uniune pentru a fi recuperate în țara respectivă.

45 În ceea ce privește articolul 18 menționat și referirea la dispoziția respectivă cuprinsă în considerentul (6) al Regulamentului nr. 1418/2007, trebuie adăugat de asemenea că articolul 1a din același regulament confirmă în mod expres că numai atunci când o țară indică, în răspunsul ei la o cerere scrisă trimisă de Comisie în conformitate cu primul paragraf al articolului 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006, faptul că „nu va interzice anumite transferuri de deșeuri” sau „că nu va aplica procedura de notificare prealabilă și acord preliminar scris descrisă la articolul 35 din regulamentul respectiv, articolul 18 din același regulament trebuie să se aplice *mutatis mutandis* unor astfel de transferuri.

46 De aceea, nota introductivă care figurează în anexa la Regulamentul nr. 740/2008, care precizează că articolul 18 din Regulamentul nr. 1013/2006 se aplică coloanelor (c) și (d) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 în temeiul articolului 1 din acest regulament, ar trebui înțeleasă în același mod, în

sensul că procedura prevăzută la articolul 18 menționat se aplică numai în cazul în care o categorie de deșeuri este inclusă în una sau alta dintre aceste două coloane (c) sau (d), cu excepția cazului în care acea categorie de deșeuri este inclusă concomitent în coloanele (a) sau (b), aferente interdicției de import și, respectiv, aplicării procedurii prevăzute la articolul 35 din Regulamentul nr. 1013/2006.

47 În sfârșit, trebuie subliniat că interpretarea dispozițiilor coroborate ale articolelor 36 și 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 și ale Regulamentului nr. 1418/2007 conform căreia menționarea, în anexa la acest din urmă regulament, a unei interdicții de import al unei categorii de deșeuri într-o țară terță este suficientă pentru a stabili existența unei interdicții de export al unor astfel de deșeuri din Uniune în această țară terță și pentru a exclude orice aplicare a articolului 18 din Regulamentul nr. 1013/2006 este, astfel cum a observat avocatul general la punctele 65-68 din concluzii, singura conformă cu obiectivele urmărite în speță de reglementarea Uniunii.

48 În ceea ce privește problema dacă, în speță, dispozițiile dreptului Uniunii sunt suficient de clare pentru a putea constitui elementele unei calificări penale naționale în conformitate cu principiul legalității delictelor și a pedepselor, aceasta ține, astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 71 din concluzii, de aprecierea instanței de trimitere. În această privință, trebuie totuși amintit că principiul menționat reprezintă un principiu general al dreptului Uniunii, consacrat printre altele la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Acest principiu, pe care statele membre sunt, în special, obligate să îl respecte atunci când stabilesc o pedeapsă pentru a sancționa nerespectarea dispozițiilor dreptului Uniunii, presupune ca legea să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele pentru acestea. Condiția menționată este îndeplinită numai atunci când justițiabilul poate ști, plecând de la textul dispoziției pertinente și, dacă este cazul, cu ajutorul interpretării care este dată acestui text de către instanțe, care sunt acțiunile și omisiunile care angajează răspunderea sa penală (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 13 iulie 1989, Wachauf, 5/88, Rec., p. 2609, punctul 19, Hotărârea din 3 mai 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, Rep., p. I-3633, punctele 49 și 50, precum și Hotărârea din 31 martie 2011, Aurubis Balgaria, C-546/09, nepublicată încă în Repertoriu, punctele 41 și 42).

49 Având în vedere cele de mai sus, este necesar ca la întrebarea adresată să se răspundă că dispozițiile coroborate ale articolului 36 alineatul (1) litera (f) și ale articolului 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 și ale Regulamentului nr. 1418/2007 trebuie interpretate în sensul că exportul din Uniune în Liban de deșeuri destinate recuperării care intră sub incidența codului B1120 care figurează în lista B din partea 1 din anexa V la Regulamentul nr. 1013/2006 este interzisă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

50 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile de judecată efectuate de guvernul italian, precum și de Comisie, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Dispozițiile coroborate ale articolului 36 alineatul (1) litera (f) și ale articolului 37 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri și ale Regulamentului (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul nr. 1013/2006 în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 740/2008 al Comisiei din 29 iulie 2008, trebuie interpretate în sensul că

exportul din Uniune în Liban de deșeuri destinate recuperării care intră sub incidența codului B1120 care figurează în lista B din partea 1 din anexa V la Regulamentul nr. 1013/2006 este interzisă.

Semnături

i — Numele care figurează în partea introductivă și la punctele 2, 24, 25, 26 și 41 a fost înlocuit cu litere ca urmare a unei cereri de anonimizare.